

Kız ve Küçük Kurt

Ebru Mina TOMURCUK

Kız ve Küçük Kurt

Ebru Mina TOMURCUK

Lily, çatı katındaki sıcacık köşesinde kitap okumayı çok severdi. Yağmurlu bir öğleden sonra, tozlu bir hikâye kitabını açtı ve şaşkınlıkla nefesini tuttu. Sayfalar parıldadı ve minik, gümüş-mavi bir kurt yavrusu yuvarlanıp dışarı çıktı! Boynunda, üzerinde ahşap bir meşe palamodu tılsımı olan sarmaşıktan bir tasma vardı. Kehribar rengi gözleri ona bakıp kırpıştı ve alnındaki hilal işareti parladı. Lily fısıldadı: "Merhaba, küçüğüm. Sen nereden geldin?"

Küçük kurt kabarık kuyruğunu salladı ve hikâye kitabını dürttü. Lily anladı—geri dönmek istiyordu. Patisini tuttu ve dünya etraflarında dönmeye başladı. Dev mantarların ve fısıldayan ağaçların olduğu bir orman açıklığına indiler. Ama bir sorun vardı. Orman fazla sessizdi ve hiç kuş ötmüyordu. "Çok güzel," dedi Lily, "ama herkes nerede?"

Yuvarlak gözlüklü ve yeşil örgü atkılı büyük bir baykuş süzülerek yanlarına indi. "Hoş geldiniz, yolcular," diye öttü. "Orman ailelerimiz dağıldı. Kirpi ailesi devrilmiş bir kütüğün altına saklandı, tavşanlar dikenli çalılık labirentinde kayboldu ve sincaplar derenin karşısında mahsur kaldı. Yardım eder misiniz?" Lily kurt yavrusuna baktı; o da cesurca başını salladı. "Ederiz!" dedi.

Baykuş onlara bir ipucu verdi: "Birbirinizi dinleyin ve ay işaretinin parıltısını takip edin." Kurt yavrusu havayı kokladı, burnu seğirdi. "Bu taraftan!" diye havlayıp Lily'yi devrilmiş bir kütüğe götürdü. "Merhaba?" diye seslendi Lily usulca. Utangaç bir kirpi anne dışarı baktı; üç minik yavrusu dikenli sırtına tutunmuştu. "Kaybolduk," diye fısıldadı.

Lily diz çöküp gülümsedi. "Evinize dönmenize yardım edebiliriz." Kurt yavrusu yavrulara usulca burnunu sürttü ve yavrular kıkırdadı. Birlikte kütüğü, ailenin geçebileceği kadar kaldırdılar. Kirpi anne meyve sepetini taşıdı ve yavrular peşinden gitti. "Teşekkürler!" dedi. "Takım çalışması ormanı yeniden güvenli hissettiriyor." Kurt yavrusunun hilal işareti daha da parladı.

Sonra dikenli çalılık labirentinden minik ciyaklamalar duydular. Kurt yavrusunun kulakları dikildi. "Tavşanlar!" dedi. Lily dolaşık dalların arasına baktı. "Yol açmak için birlikte çalışmamız gerekecek." Kurt yavrusu patileriyle dalları itti ve Lily dikenleri dikkatle çözdü. Kısa süre sonra bir tavşan ailesi rahatlamış burunları seğirerek dışarı fırladı.

"Yuvamızı asla bulamayacağız sandık!" dedi tavşan anne. Kurt yavrusu yolu koklayarak önden gitti. Lily en küçük tavşanın patisini tuttu. Yuvaya vardıklarında tavşanlar sevinçle bağırdı. "Siz ikiniz harika bir takımsınız!" dedi tavşan baba. Kurt yavrusu Lily'ye güvenen gözlerle baktı ve Lily ona mutlulukla sarıldı.

Baykuş yine göründü. "Bir aile kaldı—sincaplar derenin karşısında." Lily ve kurt yavrusu derenin kıyısına koştu; orada bir sincap ailesi bir kayanın üzerinde endişeyle cıvıldıyordu. "Su geçmek için çok yüksek!" diye bağırdı bir sincap. Lily bir an düşündü. "Devrilmiş dallardan bir köprü yapabiliriz." Kurt yavrusu onaylayarak kuyruğunu salladı.

Dalları toplayıp birbirine ördüler. Kurt yavrusu büyüyle sarmaşıkları güçlendirdi. "Birlikte itin!" dedi Lily ve büyük bir dalı yerine yuvarladılar. Sincaplar tek tek karşıya atladı. "Yaşasın!" diye sevindiler. Kurt yavrusunun işareti minik bir ay gibi parladı. "Başardık!" diye güldü Lily. "Çünkü birlikte çalıştık."

Açıklığa döndüklerinde baykuş gülümsedi. "Her aileyi yeniden bir araya getirdiniz. Orman yine bütün oldu." Kirpiler, tavşanlar ve sincaplar etraflarına toplandı. "Teşekkürler, Lily ve küçük kurt!" diye şarkı söylediler. Kurt yavrusu sevinçle dans ederken meşe palamudu tılsımı şıngırdadı. Lily'nin içi ısındı. "Birbirimiz olmadan bunu başaramazdık," dedi.

Baykuş Lily'ye küçük, altın bir tüy verdi. "Nezaketin ve takım çalışman için. Hikâye kitabı dünyası seni her zaman ağırlayacak." Kurt yavrusu Lily'nin elini yaladı. "Geri dönecek misin?" diye sordu usulca. "Elbette!" diye söz verdi Lily. "Artık arkadaşız." Alnındaki hilal işareti usulca parladı ve orman aileleri bir kez daha sevinçle bağırdı.

Güneş batarken baykuş onlara bir ders verdi: "Güven, dinlediğimizde ve paylaştığımızda büyür. Siz ikiniz işbirliğinin güven inşa ettiğini gösterdiniz." Lily başını salladı. "Bunu senden öğrendim, küçük kurt." O da kuyruğunu salladı. "Ben de senden öğrendim, Lily." Hikâye kitabının sayfaları yeniden parıldamaya başlarken orman aileleri el sallayarak veda etti.

Lily kurt yavrusuna sımsıkı sarıldı. "Seni asla unutmayacağım." Kurt yavrusu meşe palamudu tılsımını onun avucuna bastırdı. "Beni hatırlamak için bunu sakla." Dünya döndü ve Lily kendini yine çatı katındaki köşesinde buldu. Hikâye kitabı açık duruyordu ve sayfada bir kız ile bir kurt yavrusunun, etraflarında bütün orman aileleriyle birlikte resmi vardı.

Lily gülümsedi ve meşe palamudu tılsımına dokundu. Gerçek olduğunu biliyordu. O günden sonra hikâye kitabı dünyasını sık sık ziyaret etti. Her seferinde kurt yavrusu onu mutlu bir havlamayla karşıladı ve orman aileleriyle oynadılar. Kirpiller meyve paylaştı, tavşanlar hikâyeler anlattı ve sincaplar ağaçların arasında yarıştı.

Bir gün baykuş dedi ki: "Ormanın gerçek bir dostu oldun."
Lily'nin yüzü parladı. "Ve takım çalışmasının her şeyi daha iyi yaptığını öğrendim." Kurt yavrusu başını salladı. "Ve güven, en güzel büyüdür." Büyük meşe ağacının altında birlikte oturup ailelerin oynamasını izlediler. Lily, küçük kurtla yaşadığı maceraları her zaman çok seveceğini biliyordu.

Ve eğer bir gün parıldayan sayfası olan bir hikâye kitabı bulursanız, içine bir göz atın. Kırmızı kurdeleli bir kız ve alnında hilal işareti olan küçük bir kurt görebilirsiniz; orman ailelerine yardım ediyor ve işbirliğinin güven inşa ettiğini öğreniyorlar. Lily ve kurt yavrusu için her gün yeni bir maceraydı ve dostlukları her sayfada daha da güçleniyordu.